

herom, at denne Nedsækering af, som han kalder det, „blot“ 10 pCt. med Rette bør kunne forlanges af Sygekasserne. Ja, det lyder besynderligt, men det staaer virkelig i Referatet paa Sp. 2387. Jeg havde unægtelig følt mig tryggere, hvis Ministeren, der selv er Læge, havde sagt, at denne store Nedsækering kunde man med Rette forlange af Lægerne, men derom tav den højtærede Sundhedsminister. Det havde paa mig virket mere beroligende end nu, da jeg ser den højtærede Sundhedsminister paa denne kolde Aarstid soppe over Aaen efter Vand, for det er jo det, Sundhedsministeren gør. Han siger, at man let kan forlange det af Sygekasserne, i Stedet for at det skulde være, at man let kunde forlange det af Lægerne, som den højtærede Sundhedsminister selv tilhører.

I øvrigt bør jeg vistnok om Lægetaksterne som praktisk Sygekassemand og i Sandhedens Interesse sige, at de saa stærkt forøgede Lægeudgifter, om end kun i nogen Grad, saa dog ogsaa skyldes Indførelsen af nye Specialiteter, og man maa jo huske paa, at de fritager Sygehusene for en hel Del Indlæggelser og for de Byers Vedkommende, der har Poliklinik, giver en ikke ringe Besparelse for de paagældende Kommuner. Dels skyldes de ogsaa dette, at de socialt bedre Kaar i Befolkningen i Almindelighed har bragt Befolkningen nærmere til Lægerne og har lært Befolkningen i vort Land i større Udstrækning at bruge Lægerne end for en Menneskealder siden. Jeg vil overlade til Tingets enkelte Medlemmer at bedømme Betydningen deraf, for mig betyder det overmaade meget, at Lægerne bruges bedre og flittigere end i gamle Dage. Jeg er naturligvis enig i, at Lægetaksterne skal nedsættes, hvor de har en urimelig Højde — det bør være givet —, men ud over denne Nedsækering plus den automatiske Nedgang med Pristallet for alle de Lægetakster, der ikke er urimelige, tror jeg ikke, en Nedsækering vil være sømmelig ligesaa lidt over for Læger som overfor Tjenestemænd, forudsat at man ikke forveksler Lægevirksomhed med Vognmandsvirksomhed ude i Sognene. Jeg tror, at man, hvad Lægerne angaar, igen maa tænke paa det gamle Spørgsmaal, som Socialdemokratiet Gang paa Gang har bragt frem: offentlig Ansættelse af Lægerne. Skal man have en Ordning, som tilfredsstiller i alle Egne af Landet, bliver det vist vanskeligt at naa det paa anden Maade end ved offentlig Ansættelse af Læger. Men her i København har vi intet at beklage os over.

Saa bruger den højtærede Sundhedsminister en Hjælpemotivering for at faa de af mig nævnte tre Nedsækeringsforslag til at glide, idet han i Bemærkningerne til Lovforslaget siger: „Naar derhos henses til, . . . at Sygekasserne har opsparet Reservefond til Beløb af ca. 37 Mill. Kr., mener man, at den foreslaaede Nedsættelse af Statstilskuddet er forsvarlig under de nuværende vanskelige Forhold.“ Det er en besynderlig Udtalelse, som for det første overrasker ved ligesom at antyde, at den foreslaaede Nedsækering ikke er ment som en varig Foranstaltning, men som for det andet er ejendommelig, fordi den siger, at de 37 Mill. Kr. er tilstrækkeligt som Reservefond, og det uagtet enhver ved, at man i de københavnske Sygekasser endnu mangler 3 Mill. Kr. i Formuemassen, før man naar den Reservefondbeholdning, som Sygekasseloven kræver at Kasserne skal ligge inde med til Imødegaaelse af Epidemier. Og for det tredje er det med de 37 Mill. Kr. — lad mig kalde det en mere end dristig Paastand, tilmed misvisende. Den højtærede Sundhedsminister ved jo eller burde i hvert Tilfælde vide, at de 37 Mill. Kr. kun findes paa Papiret. De 37 Mill. Kr. findes kun paa Papiret! Den højtærede Sundhedsminister ryster paa Hovedet; ved at gaa ned i Hjørnet af denne Sal vil han kunne faa det bekræftet. I disse 37 Mill. Kr. er jo medregnet ogsaa Kassernes Tilgodehavende hos Staten saa vel som kommunale Tilskud, der i Fjor tilsammen alene udgjorde 13 954 000 Kr. Derved reduceres Reservebeholdningen straks til 23 Mill. Kr. Men derfra skal saa yderligere drages Kontingentrestancer, der som en udestaaende Fordring naturligvis ogsaa er medregnet i Formuen, og som formentlig andrager flere Mill. Kr., og saa bliver der til Rest en virkelig Reservefond paa ca. 20 Mill. Kr. Naturligvis kan man sige, at de ca. 14 Mill. Kr. udestaaende Fordringer paa Stat og Kommune er sikre nok, men det nytter jo intet som helst, hvis de ikke er til Stede, naar en Epidemii kommer, og da Epidemierne jo som Regel kommer om Vinteren, vil det sige, at Statstilskuddet, som almindeligvis bliver udbetalt omkring den 1. Maj, vil være opslugt af Driften. Naar Driften i Løbet af Aaret kan opluge det meste af den Formue, der fandtes ved Finansaarets Begyndelse, hænger det sammen med, at vore Sygekasser maa staa i Forskud med Udlæg for Stat og Kommune i 16—17 Maaneder, forinden Stats- og Kommunetilskuddene refunderes Sygekasserne. Derfor er det misvisende at skrive, at Sygekasserne har en Reservefond paa 37 Mill. Kr. Nej,